

Časopis Místního národního výboru v Praze 6 - Suchdole

UŽ JE TOMU ČTYŘICET LET

Citát ze suchdolské kroniky:

"V ranních hodinách toho slavného dne 9. května 1945 bylo možno pozorovat z Kozích hřbetů záblesky děl a bylo slyšet dunění motorizovaných kolon, tanků a vozatajstva blížícího se po silnici od Kralup. Byl to předvoj tankové divize, která usilovným postupem z prostoru Berlína, spěchala na pomoc Praze. Několik vozů zabočilo také do naší obce. Na Kozích hřbetech byly přivítány jejich osádky jménem Revolučního národního výboru. Měli jsme možnost poprvé pozdravit a stisknout pravici našim největším spojencům, bratrům ze Sovětského Svazu. Přinesli nám konečné rozhodnutí, svobodu, samostatnost, zbavili nás okupantů a přinesli za těžkých obětí vytoužený mír. Nastal den velkého štěstí ..."

Již 40 let žijeme v míru a budujeme socialistickou společnost, již 40 let si připomínáme nejen chvíle štěstí a radosti prožité při setkání s našimi osvoboditeli, ale i ilegální činnost, oběti a strádání našich spoluobčanů, které vedly ke svobodě. Je mezi námi ještě řada pamětníků, kteří by mohli vyprávět o událostech druhé světové války a také o roku 1945 v Suchdole, o tom, že již 13. dubna začal pracovat Revoluční národní výbor, který připravil a řídil povstání v naší obci, organizoval pomoc bojující Praze, že se do povstání zapojilo téměř 1000 místních občanů. Mohli by vyprávět, jak se 3. června v Sokolovně sešli suchdolští občané na slavnostní schůzi, na které zvolili a potvrdili Místní národní výbor, v čele s dlouholetým bývalým starostou J. Humlem, jak byl v té době založen Český svaz mládeže, sjednoceny sportovní kluby a zahájena činnost politických stran, jak probíhaly únorové události a tak dále ... Bylo by to vyprávění vzrušující, bohaté na události a činy. Jestliže hodnotíme oněch 40 let, prožili jsme a prožíváme dny usilovné práce, bojů za nové, dny úspěchů, ale i nerealizovaných předsevzetí a možná někdy i zklamání. To všechno patří k životu. Výsledky, kterých jsme dosáhli

v budování a výstavbě nové společnosti jsou však pozitivní. Platí to i o naší obci - Suchdole. Za iniciativní pomoci organizací Národní fronty, jednotlivých občanů a ve spolupráci s VŠZ byly splněny akce celosuchdolského charakteru, zakotvené ve volebních programech NF. Vyjmenovávat vše, co se vybudovalo, je snad zbytečné, neboť kdo chce objektivně posuzovat výsledky naší společné práce, musí uznat, že v obci došlo k podstatným změnám, které mají vliv na její rozvoj jako celku. Nejen naši občané, ale i ti ze vzdálenějších míst kladně hodnotí např. prodejnu Domácích potřeb, která svým širokým sortimentem zboží s velmi dobrou obsluhou uspokojuje i náročné zákazníky, dobrou úroveň má i samoobslužné prodejny potravin, prodejna propan-butanu. Pozitivní odezvu mezi občany má i vybudování nové mateřské školy a šestitřídního pavilonu u základní školy M. Alše. Ano, mohlo se udělat i více, zvláště v oblasti zlepšení úrovně bydlení a životního prostředí v obci, ale je třeba si uvědomit, že i ve společnosti platí, že se nemůže realizovat všechno současně, ale jen v takové míře, kterou dovolují materiálové a finanční prostředky a konec konců i vztahy lidí ke společnému vlastnictví.

Při příležitosti oslav historického vítězství pokrokových sil nad německým fašismem se však nechceme ohlížet jen zpět, ale zamýšlíme se i nad budoucností. Dosavadní výsledky naší činnosti vytvářejí dobré předpoklady nejen pro splnění úkolů stávajícího volebního programu NF v Suchdole, ale i pro vytýčení reálných úkolů pro další pětileté období, při jejichž plnění počítáme s aktivitou a angažovaností každého občana. Úsilí stranických organizací, funkcionářského aktivu, poslanců MNV, občanských výborů 125, 126, 127 se proto zaměřuje především na rozvíjení této aktivity a pracovní inici-

tivy. Máme zájem a chceme, aby se tato iniciativa promítla do větší péče o životní prostředí v obci a okolí, do péče o čistotu, pořádek, o udržování a rozšiřování zeleně.

Konkretní práci chceme nejen oslavit výročí osvobození, ale krok za krokem také uskutečňovat všechno to, o čem jsme snili naši dědové a za co obětovali svůj život naše matky a otcové. Víme, že jedině společnou prací a jednotným úsilím splníme náročné úkoly, směřující k dalšímu rozvoji socialistické společnosti, že jedině tak přispějeme k udržení trvalého míru ve světě.

JEN MALÉ PŘIPOMENUTÍ

Oslavovat 40. výročí osvobození Československa znamená především vzpomenout na slavný 9. květen 1945, kdy přišli sovětsí vojáci. Znamená to vzpomenout na všechna léta následujícího svobodného života, kdy se podařilo tolik udělat! Chceme však též alespoň v malých úryvcích připomenout ta léta hrůzy, utrpení a strádání, která květen 1945 bezprostředně předcházela! Starším připomenout, mladším podat alespoň kusy informací. Vzdát čest památce těch, kteří válku a německou okupaci nepřežili, kteří za vlast v boji proti fašismu položili své životy. Znovu poděkovat těm, kteří se vrátili často s podlomeným zdravím z nacistických věznic a koncentráků a kteří dnes už jen v malém počtu žijí mezi námi.

Suchdolských občanů za války zahynulo celkem třicet čtyři. Z toho počtu dvacet bylo odsouzeno a popraveno za odbojovou činnost, jeden zahynul v Německu na nucených pracích při náletu, 13 osob z židovských rodin Němci zavraždili. Třicet dalších suchdolských občanů prožilo válku v nacistických věznicích a koncentračních táborech; jen málo z nich, skromně a tiše, žije ještě v současné době. Zvláště jim i dalším s podobným osudem, kteří do naší obce přišli až po válce, chceme dnes stisknout ruku a říci, že ani my nezapomínáme!

Jenom jako doklad o tom, co si dnes už stěží dovedeme představit, přinášíme výňatky z posledního dopisu matce suchdolského dělníka - komunisty Josefa France, který byl odsouzen a popraven za odbojovou činnost:

Moje milá maminko!

Prijmi ode mne srdečný pozdrav a mnoho vzpomínek a s nimi i toto psaní, které je první a také poslední, které Ti mohu ze svého prostředí poslat. Jak víš, byl jsem 12.4.1944 u soudu, kde byl podán návrh na trest smrti. V úterý je pokračování a budeš-li číst tyto řádky, bude už potvrzeno to, co byla navrženo. Milá maminko, osud je zlý, ale my nesmíme zoufat, když jeden odejde. Nenaříkej a neplač a buď statečná Chtěl jsem v životě spravedlnost, aby se měl každý dobře, aby nikdo nepocítil tíhu nezaměstnanosti jako já, aby byl každý spokojený Milá maminko, děkuji Ti za všechno, co jsi kdy pro mě udělala. Všechny moje myšlenky jsou u Vás a nejvíce se mi stýská po tom malém kotěti Milušce, které jsem měl tak rád. Mami, vyříd' poslední pozdrav dědovi v Jílovém ... Milá mamko, ještě jednou Tě zdravím a Járu a dědu, posílám poslední pozdrav, který ještě mohu napsat. Buď statečná a silná, nenaříkej. Jedni odcházejí, aby se druzí narodili. Sbohem loučí se s tebou Tvůj syn Pepa.

František Hrubín

PRAŽSKÝ MÁJ

Břemeno těžší a těžší
neseš, můj domove,
na domy prapory větší
slunce májové,
ženy se z oken smějí,
slzy a smích. slzy a smích,
muži si zbraně rozdělují,
v dílnách a ve sklepích,
číhají u peleší,
až vyhrnou se běsové ...
Břemeno těžší a těžší
neseš, můj domove!

Ležáky, Lidice
a umučení druzí,
voda a krajíce
jen s odplivnutím lůzy.
A teď se stvůro braň!
Pro slávu revoluce
pojď s námi, kdo máš zbraň,
i kdo máš holé ruce!

Těch šest let křičí,
těch šest let křičí!

Šest let už trvá čas
otráveného klidu,
dnes rozkaz vyšel z vás,
z vás vyšel, vojáci lidu!

Dobít tu lůzu,
dobít tu lůzu!

A mračna, zoufalá mračna
oblohu zatáhla
a šelma krve té lačná
krutě zasáhla
a z útroh ti rve děti,
slzy a krev, slzy a krev,
prší den - první, druhý, třetí,
prší ti na raket -
a temné noci duní,
vteřinou mezi třaskáním
vydechneš bezovou vůni ...
A já tě ubráním!

Má Praho, už je čas,
dost falešného klidu!
Dnes rozkaz vyšel z nás,
z nás vyšel, z vojáků lidu.

Buchenwald, Osvětim
a mrtví z Terezína,
všecko ti dosvědčím,
co smrti - každá jiná -

šest let tu křičí,
šest let tu křičí!

Co hlav tu ještě dnes
v louskáčku hrůzy praská,
ať děla staví běs
a z karabin ať třaská,

dobít tu lůzu,
dobít tu lůzu!

Nad městem oblaky máje
v dým požáru se promění
a v krutých mozcích už zraje
jen smrt a mučení,
smrt stařen, žen a dětí,
už není slz, už není slz,
jen rány - první, druhá, třetí...

a čtvrtou nestihla,
ty mrtvý na své barikádě,
ta čtvrtá patří nám,
někomu z nás v té radě,
v níž končím, začínám,
já, bezejmenný já,
já voják svého lidu,
Krasnaja Armija,
pomoz mi, slyš mou bídu,
vím, daleko je k nám -
pro slávu revoluce
pomoz mi, jsem tu sám
a mám jen holé ruce,

dobít tu lůzu,
dobít tu lůzu!

A mračna, zoufalá mračna
zatáhla oblohu,
šelma je krve mé lačná,
sám ji nezmožu,
munici, samolety
pošlete hned, pošlete hned,
nás obkličují jedny skety
a druhé drží střed,
zbraně a hodně zbraní
pošlete hned, pošlete hned
a naši partyzáni
poženou vpřed, poženou vpřed!

Já, bezejmenný já,
nádarmo nevolal jsem,
Krasnaja Armija
už letí za mým hlasem,
na křídlech požárů
se od Berlína žene,
vyrvé mě ze spárů
té šelmy rozlícené -

Co hlav tu ještě dnes
v louskáčku hrůzy praská,
ať děla staví běs
a z karabin ať třaská,

je konec lůze,
je konec lůze!

Já, bezejmenný pěší,
jdu Prahou, domove,
na domy prapory větší
slunce májové,
ženy se dětmi chlubí,
slzy a smích, slzy a smích,
a rudí vojáci se zubí
na ověncených pancéřích,
v zrcátku očí poklidí stepí
a jiskru ruských zim,
a slzou se ten obraz třepí
v horoucí lásku k nim...

Má Praho, už je čas,
dost falešného klidu!
Poprvé slyšelas
armádu, armádu lidu.

Ještě to třaská,
ještě to třaská!

Hřebenem barikád
je rudě pročišnutá,
čas přitlačit a rvát
neměla ruka krutá,

Těm padlým čest!
Těm padlým čest!

Z HISTORIE SUCHDOLA (II.)

Toto pokračování úryvků z historie Suchdola začneme uvedením známých informací o tom, jak vzniklo jméno naší obce. Zdrojem informací je knížka suchdolského občana Dr. Ladislava Navrátila "Suchdol a kraj poznamenaný dávnověkem", která vyšla péčí a nákladem Osvětové besedy v Suchdole v roce 1964.

Jméno naší obce je odvozeno od povahy celé krajiny a během staletí prodělalo určitý vývoj. Nejstarší známé historické pojmenování obce bylo "Suchí dol", zřejmě odvozené od suchého skalnatého údolí, na jehož horním konci podle kronikáře "obec vzala svůj počátek". Toto pojmenování se později spojilo do podoby "Suchdol" - přibližně v době Břetislava I. (XI. století). Samohláska "i" se v běžné mluvě zvukově ztrácela a než "ch" se pohodlněji a jadrněji vyslovovalo "k"; tak se stalo, že naše obec se od dob krále Jana Lucemburského uváděla po dlouhá staletí pod úředním názvem "Sukdol" a že až roku 1924 byl název upraven do dnešní podoby.

Zajímavý je i vznik dalších jmen a názvů. Prastarý je název Kozích hřbetů - uvádí jej už Kosmas (zemřel r. 1125). Pásávaly se tam sice krávy a kozy, ale útvar děkuje za své pojmenování svému rozsochatému vzhledu - připomíná skutečně figurálně kozí hřbet. Název tedy vytvořila dávná lidová obraznost.

Připomeneme si i názvy hlavních čtvrtí Suchdola. Starý Suchdol v blízkosti suchdolského statku je samozřejmě nejstarší částí Suchdola, dříve to bylo jádro obce. Čtvrť Nový Suchdol má svůj počátek v roce 1911, kdy stavební plán vytyčil na pláni k Roztockému háji 5 nových souběžných ulic, z nichž ulice (tehdejší názvy) Nad dolíkama, Třebízského, Roztocká a Tyršova brzy žily čilým stavebním ruchem. Na rohu Tyršovy ulice (dnešní Novosuchdolská) vznikla tehdy čtvrtá suchdolská hospoda "V ráji", nazývaná podle výjevů z biblického ráje vymalovaných na stropěch hospody. V současné době, kdy hostinec patří restauraci a fidele - RaJ - se tedy v podstatě jedná o "ráj" dvojitý.

Čtvrť Budovec vznikla po pozemkové reformě v letech 1922 - 1925, kdy na necelých 10 ha, zabraných zdejšímu velkostatku, bylo vytvořeno kolem 70 malých stavebních parcel. K pojmenování čtvrti jménem "Budovec" bylo přikročeno na památku Václava Budovce, popraveného r. 1621 na Staroměstském náměstí; tento muž, jeden z iniciátorů stavovského povstání v letech 1618 - 1620 a tehdejší vůdčí osobnost odboje proti Habsburkům, byl vnukem jednoho z majitelů suchdolského statku.

Poslední suchdolská čtvrť - Výhledy - byla vesměs postavena před druhou světovou válkou. Jednalo se v záměru o určitou spekulaci stavebních firem, které chtěly postavit 500 až 1000 vilek (podle jejich propagace) podle individuálních přání zákazníků. Název "Výhledy" vznikl podle původního krásného, do široka rozmáchlého pohledu na Prahu s dominantou Hradčan v popředí. Dnes je tento "výhled" už minulostí, protože mu stojí v cestě "pátá suchdolská čtvrť" - areál Vysoké školy zemědělské.

Vraťme se nyní k osudům nejstarší části naší obce. Za vlády knížete Břetislava I. (1038 - 1055) ziskává naši ves a dvorec (výměnou za ves Nezlici) ženský benediktinský klášter při kostele svatého Jíří v Praze. O této směně vsí byla sepsána smlouva, která je tak vlastně prvním dokumentem o existenci obce. Bylo to v roce 1045.

Další zmínku o Suchdole nalézáme v listině z roku 1233, v níž papež Řehoř IX stvrzuje statky klášteru svatojiřského. Od začátku 15. století máme o naší obci a tvrzi již více zpráv. Roku 1403 se jako samostatný držitel tvrzi uvádí Niklín z Ořech, který byl královským kuchmistrem. Jak čas běžel, majitelé se měnili: Zdeněk z Chýně, Jan ze Suchdolu, Vilém z Konic a další. Roku 1421 zabrali suchdolský klášterní statek Pražané pod obojí a tímto rokem tedy končí vlastnictví Suchdola klášterem svatojiřským, neboť řeholnice ho již nikdy zpět nedostaly, ani po porážce Husitů u Lipan.

Suchdol přešel v držení soukromých majitelů, jako byli například Jan Kerunk z Lomu, rytíř Ondřej Předbora z Radešína, Václav Budovec z Budova, Adam a Kryštof Budovcové, Štěpán Tetour z Tetova, Ctibor Sluský z Chlumu, který dal vystavět pro svého syna ve dvoře zámeček, jež tu stojí dodnes. Znovu vystavěl všechny obytné budovy i hospodářská stavení ve dvoře a zřídil tu pivovar, zvelebil vinice, zavedl chov ovcí.

Posledním soukromým majitelem v té době byl rytíř Kašpar Proy z Geiselberku, který v roce 1679 prodal statek za 25 tisíc zlatých benediktinskému klášteru v Emauzích v Praze. Klášter byl vlastníkem Suchdola až do roku 1932.

40 LET HISTORIE ZŠ M. ALŠE

Základní škola v Suchdole vznikla v roce 1931. Po okupaci obsadili budovu fašisté a děti se musely učit v nevyhovujících místnostech hostinců.

Po osvobození v roce 1946 byla zřízena v obci měšťanská škola, jejíž učebny byly umístěny ve II.p. stávající budovy MNV. U příležitosti oslav 100. výročí Mikoláše Alše byla přejmenována na Osmiletou základní školu M. Alše a ve vestibulu byla zasažena paměť:

ní deska s umělcovou bustou. Tehdy měla škola 17 tříd, vyučovalo se ve 2. a 3. ročníku střídavě. Působilo zde 20 učitelů.

V roce 1954 udělil Čs. výbor obránců míru naší škole Československou cenu míru za akci "Bagr pro Koreu", která vznikla z podnětu našich pionýrů, vedoucích PO a učitelů na pomoc válkou zpustošené Koreji. Z výtěžku sběru a brigád pionýrů z celé republiky bylo zakoupeno 8 bagrů a škola M. Alše obdržela ze

iniciativu Řád rudého praporu KLDK.

V dalších letech se příznivě rozvíjela nejen vlastní práce školy, ale též její kulturní a sportovní činnost v úzké spolupráci se všemi složkami Národní fronty v obci. Za dosažené úspěchy byla škole udělena čestná uznání od různých organizací, skupina PO získala dvakrát vyznamenání ÚV SSM a kolektiv učitelů byl dvakrát vyznamenán čestným uznáním vlády ČSSR a ÚRO za pracovní iniciativu a výchovné působení na žáky.

V roce 1965 byla otevřena budova školní družiny se čtyřmi třídami a v r. 1983 bylo odstraněno směnné vyučování otevřením šestitřídního pavilonu pro 1.- 3. ročník.

V současné době má škola 16 tříd a 4 oddělení školní družiny. Vyučuje zde 21 pedagogických pracovníků a 4 vychovatelky ŠD. V budově jsou postupně budovány odborné pracovny, byla provedena rekonstrukce jídelny, renovuje se vodovodní a elektrické vedení, byla zřízena šatna pro zaměstnance jídelny. Kabinety jsou vybaveny pro výuku moderními audiovizuálními pomůckami, jak to vyžaduje nová koncepce výuky. V plánu jsou další úpravy, které pomohou zvýšit úroveň vyučování.

Za 40 let mírového života vychovala škola Mikoláše Alše stovky odborníků a bude ve své záslužné práci i nadále pokračovat a věnovat se výchově naší mladé generace.

JSME PŘED DALŠÍ STAVEBNÍ SEZONOU

Úvodem je třeba připomenout, že MNV kromě dalších činností plní výkon státní správy i na úseku výstavby. Komise výstavby je jeho odborným, iniciativním, výkonným i kontrolním orgánem. Sleduje veškerou stavební činnost v obci, dohlíží na stav staveb, kontroluje, zda se stavební činnost (veřejná i soukromá) neprovádí bez povolení, a dohlíží, aby se rozvíjela v souladu s územním plánem. Zejména ve dvou posledních letech navíc iniciativně spolupůsobila při zpracování směrného územního plánu celku Sedlec - Suchdol - Lysolaje, o němž jsme informovali v minulém čísle.

Práce komise je náročná jak odborně, tak časově. Pro občany zasedá komise pravidelně čtrnáctidenně, vždy v úterý od 16 hodin na MNV. Kromě toho četná mimořádná zasedání a velmi častá terénní šetření vyžadují od členů komise značnou obětavost.

Co je její hlavní náplní?

Především uděluje povolení projektantům jednotlivcům ke zpracování projektové dokumentace pro občany - stavebníky, vydává stavební povolení pro stavební úpravy jednoduchých staveb, pro výstavbu drobných staveb i provádění stavebních úprav a udržovacích prací. Dále přijímá ohlášení těchto prací od stavebníků, zajišťuje místní šetření, předkládá a kolaudace, vydává rozhodnutí o povolení vstupu na cizí pozemky při provádění stavební činnosti, rozhoduje o demolicích, projednává přestupky na úseku výstavby a povoluje dočasné skládky stavebních materiálů na veřejných prostranstvích a vyměřuje správní poplatky.

Jak vidíte, jsou to většinou úkoly, které slouží občanům obce, tedy činnost jistě prospěšná, ale někdy i méně populární - zejména tam, kde je komise jako součást orgánu státní moci, t. j. MNV - pro dodržování zákonů nucena uplatňovat i sankční opatření. Věřte, že jich komise používá uvážlivě a jen tam, kde již nebylo východiska.

Vzhledem k tomu, že v naší obci je většina zástavby individuálními rodinnými domky, má komise skutečně bohatou náplň činnosti. Díky růstu životní úrovně ve státě si i občané naší obce zvelebují své byty a nemovitosti stavebními opravami, údržbou, ale i rozsáhlými rekonstrukcemi, přestavbami i novostavbami

rodinných domků i garáží. Konkrétně v individuální výstavbě rodinných domků bude směrné číslo dle volebního programu Národní fronty pro toto funkční období nejen dosaženo, ale předpokládaný počet 25 rodinných domků bude překročen.

Samostatnou problematiku, značně rozsáhlou, představuje výstavba v 9 zahrádkářských osadách na katastru Suchdola. Přitom nejde jen o stavby provizorních objektů, altánů a chat, ale i o problémy se zásobováním obce vodou.

V neposlední řadě je náplní práce komise i vyřizování stížností a oznámení občanů, mnohdy z problematiky jejich vzájemného soužití. Pro členy komise je tato činnost zejména potěšitelná. Nechceme rozvádět případy, kdy agenda sporu se rozrostla na 20 - 60 spisů a zabrala desítky hodin práce v osobním volnu členů komise. Přijměte však naši dobře míněnou výzvu k této oblasti funkční náplně: Využívejte svého práva podat stížnost tam, kde máte domněnku, že je vám ukřivděno. Využívejte ho, ale až tehdy, když jste opravdu vyčerpali pokusy o smír. A po prošetření vaší

stížnosti, po vydání rozhodnutí od orgánu MNV, podmínky tohoto rozhodnutí splňte a rozvažujte při podávání odvolání.

Ale vraťme se k nadpisu tohoto článku - není samoúčelný. Každoročně se totiž s jarem oživuje na katastru obce stavební činnost, kutilská i profesionální. Objektů pro ni máme v obci dost a dost. Komise výstavby má řadu poznatků z přípravy i z provádění této činnosti, která mnohdy neodpovídá ustanovení stavebního zákona. Upozorňujeme vás proto, že již v dubnu 1982 byla publikována vyhláška MNV o stavebním zákonu a že v první patře MNV je již více než dva roky instalována informační tabule s návodem, jak postupovat při přípravě i realizaci stavební činnosti, údržbou počínaje a novostavbou konče.

Pro občany - stavebníky - jsou na MNV k dispozici potřebné tiskopisy, z nichž se dozvíte, jaké konkrétní doklady musíte přiložit ke své žádosti a které Vám i usnadní vlastní podání vaší žádosti o provádění stavebních prací tak, aby obsahovalo potřebné náležitosti a komise výstavby vám je pro neúplnost nemusela vracet.

SUCHDOL A VŠZ

V článku o historii Suchdola jsme areál Vysoké školy zemědělské nazvali neúředně tak trochu žertem "pátou čtvrtí" Suchdola. Z hlediska počtu pracovníků i obyvatel, třeba někdy jen dočasných ve studentských kolejích, to není ani tolik nadsazené. Vždyť v suchdolském areálu je více než 1400 zaměstnanců, na kolejích bydlí téměř 3000 studentů. Suchdol a VŠZ - to jsou dva pojmy, které si v nových dějinách Suchdola už neumíme představit od sebe oddělené. Téměř tři sta občanů Suchdola je na VŠZ zaměstnáno, jeho obyvatelé mají převahu mezi správními, technickými, dělnickými a administrativními profesemi. Základní informace o VŠZ a o jejím vztahu k Suchdolu nám poskytl prorektor Prof. PhDr. Vladimír Adámek, CSc.

VŠZ Praha je dnes ve své pražské části vytvářena třemi fakultami - agronomickou, mechanizační a provozně ekonomickou, na kterých jsou vychováváni odborníci šesti studijních oborů pro naše zemědělství. Studuje jich zde téměř 3000 formou denního studia, téměř 800 dálkově bez přerušování zaměstnání. Na VŠZ studuje více než 250 zahraničních studentů, především z rozvojových zemí. Ke škole patří školní statek v lánech, ale i školní lesní podnik s více než 10 000 ha lesa a Ekotechnický ústav v Kostelci nad Černými lesy; čtvrtá z fakult VŠZ je v Českých Budějovicích. Škola plní významné úkoly v oblasti vědecko-výzkumné práce, přičemž se využívá znalostí téměř 600 jejích učitelů - profesorů, docentů, odborných asistentů, doktorů i kandidátů věd. Školu navštěvují ročně desítky zahraničních hostů, delegací, spolupráce zasahuje téměř do všech světadílů.

Je nespornou skutečností, že Suchdol vytváří pro VŠZ krásné prostředí na okraji Prahy, nad malebnou trojskou kotlinou a tokem Vltavy. Ale je možno říci, že ani suchdolští občané si už nedovedou představit místo svého života bez své vysoké školy.

Vytvořila se již dlouholetá tradice plodné spolupráce mezi vysokou školou a suchdolskými občany, reprezentovanými MNV Suchdol. Tím, že mnozí pracovníci VŠZ jsou zároveň občany Suchdola, že zde nejen žijí, ale aktivně společensky pracují, jsou vztahy zesíleny. A právě v této soudružské spolupráci, v spolupráci lidí, které spojují společné zájmy, vidíme hodnotu nejcennější.

Škola nepochybně představuje významnou vědeckou a odbornou kapacitu; zde vidíme široké možnosti a zdroje účinné pomoci rozvoji a zvelebení Suchdola. Je pravda, že VŠZ je jedinou skutečně velikou institucí na území Suchdola. Není však podnikem výrobním, je soustředěna na přípravu a výchovu zemědělských inženýrů, čímž jsou do jisté míry omezeny její možnosti.

Ale přesto je tvořivá spolupráce možná a nutná. Každoročně ji stvrzujeme společnou dohodou o spolupráci. Důraz klademe na oblast politické, společenské aktivity. K 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou stojíme před zvlášť aktuálním úkolem. Chceme pomoci vytvořit nové parkové prostory v centru Suchdola, v Internacionální ulici, kde by Vysoká škola zemědělská poskytl kvalifikovanou odbornou pomoc.

Naše vzájemná dohoda předpokládá podíl VŠZ na přípravě volebního programu MNV Suchdol, společně pořádání významných politických akcí, pomoc VŠZ malou mechanizací; MNV pomůže škole při rozšíření telefonní sítě, při zajištění skládky zeminy, při ochraně a ostražce tělovýchovného areálu.

Z historie je známo, že Suchdol byl součástí "rudého pásu" kolem Prahy, který tvořily revolučně, komunisticky zaměřené obce. Je známo, že právě v Suchdole jsou veliké tradice boje proti buržoazii a fašismu. Právě v letošním jubilejním roce budou

tyto tradice pokračovat a rozvíjet se i v úkolech výstavby obce. A tato výstavba se bude rozvíjet ruku v ruce s Vysokou školou zemědělskou, s jejími učiteli, pracovníky i studenty.

ZPRÁVY, SDĚLENÍ

S radostí oznamujeme :

MNV SUCHDOL se umístil v soutěži místních národních výborů v Praze 6 na 1. místě za rok 1984 a v soutěži o nejlepší MNV v rámci pražských národních výborů v témže roce na 4. místě. Všem, kteří se o toto umístění zasloužili, upřímně děkujeme !

POZVÁNÍ

Soudružky a soudruzi, vážení občané!

Místní výbor KSČ, Místní výbor NF a MNV vás srdečně zvou na slavnostní otevření

PARKU PŘÁTELSTVÍ A ZAPÁLENÍ MÍROVÉHO OHNĚ,

které se konají u příležitosti oslav 40. výročí osvobození ČSSR v sobotu 27. IV. v 17,30 hod. před budovou Místního národního výboru v Suchdole, kde vystoupí : herec Jan Kotva, soubor prof. V. Žilky a dechová hudba "Náladěnka"

Tradiční průvod a kladení věnců k pomní-

ku Sovětské armády se konají v neděli 5. května 1985. Sraz účastníků průvodu u ZŠ M. Alše v 16 hod., položení věnců k pomníku padlých u ZŠ je v 16,30 hod. Poté se účastníci odeberou k pomníku Sovětské armády, kde v 17 hod. budou položeny věnce a pronesen slavnostní projev.

Vážení spoluobčané !

Přivítejte slavné májové dny výzdobou svých bytů a domů a vytvořte tak důstojný rámec akcím pořádaným ke 40. výročí osvobození !

RODINNÁ A SPOLEČENSKÁ KRONIKA

1. Vítáme nové občanky Suchdola, narozené v I. čtvrtletí roku 1985

Veronika Losová (9. 1.), Markéta Kurčová (13. 1.), Miloslav Koubek (19. 1.), Jan Hloušek (10. 2.), Nikola Uksová (1. 3.), Zbyněk Strnad (9. 3.).

2. Blahopřejeme suchdolským občanům, kteří se v I. čtvrtletí roku 1985 dožili významných životních jubileí

91 let - Žofie Kadlečková (20. 1.), Josef Luft (29. 3.); **89 let** - Václav Štěpánek (4. 2.), Matylda Krafková (21. 2.), Ladislav Šubr (29. 2.); **88 let** - Františka Záhorská (13. 2.); **87 let** - Emilie Kratochvílová (6. 1.); **86 let** - František Urban (14. 1.), Emilie Benertová (28. 2.), Jaroslava Schönbachová (30. 3.); **85 let** - Anna Kalfusová (25. 2.), Tačána Pucholtová (3. 3.), Josefa Adltová (19. 3.), Anna Řepíková (31. 3.); **80-let** - Antonie Procházková (2. 1.), Markéta Motaplová (27. 1.); **75 let** - Katuše Brejchová (1. 1.), Antonín Kropáček (10. 1.), Miloslav Hromádka (22. 1.), Ladislav Muška (17. 2.), Miloslav Buldra (19. 2.), Františka Zemanová (19. 2.), Antonie Krejčová (28. 2.), František Skála (6. 3.), František Krúnpech (15. 3.), JUDr. Josef Doskočil (19. 3.), Julie Hašová (23. 3.), Alžběta Kopecká (25. 3.).

3. Občané Suchdola, kteří v I. čtvrtletí roku 1985 zemřeli

Marie Kuchařová (2. 1. - 76 let), Václav Blanda (8. 1. - 76 let), Václav Krutský (16. 1. - 79 let), Jaroslav Rývora (8. 2. - 79 let), Josef Rosenkranc (13. 2. - 79 let), Helena Pokorná (20. 2. - 84 let), Věra Brožková (1. 3. - 36 let), Josefa Hromádková (1. 3. - 90 let), Drahošlav Ther (. 3. - 52 let), Božena Benešová (. 3. - 72 let), Otakar Sysel (11. 3. - 80 let), Marie Tauferevová (11. 3. - 85 let), Antonie Kirchnerová (19. 3. - 89 let).

ČTYŘICET LET OSVOBOZENÉ TĚLOVÝCHOVY

Čtyřicet let, které jako voda uplynuly od roku 1945, znamenalo významné období i v životě tělovýchovné organizace. Začátky snadné nebyly.

Zatímco jiné organizace pracujících a mládeže byly v duchu Košického vládního programu budovány jako jednotné, bez ohledu na politickou příslušnost svých členů, nebylo tomu tak v tělovýchově a sportu. Zde bylo navázáno na předválečný stav, kdy existovalo množství tělovýchovných organizací a sportovních klubů, které se sdružovaly v řadě svazů, unií ap. Jen KSČ neobnovuje předválečnou Federaci proletářské tělovýchovy s tím, že její členové budou vstupovat do jiných tělovýchovných organizací a zde budou usilovat o vytvoření jednotné organizace tělovýchovy a sportu. Cílem bylo dosáhnout lepší tělovýchovné a sportovní činnosti.

Boj za sjednocení byl nelehký; úporný byl zejména v centrech, kde proti pokroko-

vým silám stáli činitelé, kteří hodlali tělovýchovných organizací využít pro své politické cíle.

Není bez zajímavosti, že sjednocovací proces na Suchdole započali fotbalisté. Již 11. 6. 1945 se scházejí zástupci SK a Sparty Suchdol, aby projednali sloučení obou klubů v jeden fotbalový klub - Slovan Suchdol, ke kterému došlo 24. 6.

Poválečný elán a nadšení lidí provázelo i tělovýchovnou a sportovní činnost na Suchdole. Ventil zájmů a zálib byl osvobozením uvolněn a i tělovýchovná a sportovní činnost se rozvíjela v souladu se zájmy a potřebami mládeže. Vedle činnosti tělocvikářské v klasické sokolské podobě a kopané, se na Suchdole hrála česká házená, odbíjená, košíková, hrál se stolní tenis, pěstovala se kulturistika a zápas, lehká atletika, cyklistika a turistika. Ale nejen to, např. dramatický soubor prováděl velmi záslužnou kulturní práci.

Výrazný zvrat do činnosti nejen společenské, ale i tělovýchovné přinesl únor 1948 a následující sjednocení tělovýchovy do jednotné organizace. Další vývoj nebyl ani v podmínkách Suchdole jednoduchý a bezproblémový, i když spíše než mezi cvičenci a sportovci, byly problémy mezi funkcionáři. Ne všichni pochopili cíle a společenskou závažnost sjednocení, a tak někteří přestali pracovat a z tělovýchovy odešli. Většina však zůstala, neboť jim šlo o skutečnou službu tělovýchově a sportu. Pochopili, že sjednocení neznamená oslabení, ale zmnožení sil tělovýchovných složek ve prospěch člověka. Ve svých počátcích byla cesta sjednocené tělovýchovy poznamenána řadou přeměn a reorganizací. Nejprve tělovýchova na Suchdole vstupuje do Závodní sokolské jednoty Stavebního komunálního podniku Praha-západ, v roce 1953 přechází do Komunálních služeb a přijímá jméno DSO Slavoj. Dnes nejsme součástí žádného podniku, ale jméno už nám zůstalo.

Čtyřicet let bojů a hledání, čtyřicet let obětavé a nadšené práce desítek lidí, čtyřicet let sportovní a tělovýchovné činnosti znamenalo desítky a stovky zápasů, závodů a utkání nejruznějších družstev mládežnických i dospělých, stovky a tisíce cvičebních hodin různých oddílů, tisíce pěších i cyklistických

kilometrů. Znamenalo velké množství drobné a nenápadné práce, tím více hodné ocenění, práce pro zdraví dětí, mládeže i dospělých.

Z tohoto podhoubí vyrostla i sportovní sláva, a ne právě malá, tím spíše, že vzešla z nevelké jednoty. Přinesli ji jednotlivci i kolektivy.

Tak Stanislav Soukup se stal žákovským přeborníkem republiky v hodu diskem, Milan Šrámek v běhu na 60 m. Ivo Šimek byl přeborníkem hlav. města Prahy v hodu kladivem, stejně jako Jitka Amortová ve vrhu koulí. Na Suchdole v posledních 40 letech vyrostli i výborní fotbalisté jako J. Schleichert, který hrál za Slavii Praha, M. Felčárek a J. Škovránek, kteří hráli nebo hrají II. ligu a konečně Jirka Ječný, který přes Duklu Praha dospěl až do státní reprezentace.

V poslední době jsou to zejména masové akce pořádané pro děti a mládež, kterých se zúčastňují stovky suchdolských dětí. Tak se staráme, aby i nadále bylo v naší jednotě bohaté podhoubí, ze kterého, jak doufáme, vyroste nové talenty, které půjdou dále výš. Budeme se s nimi neradi loučit, ale s dobrým pocitem: první sportovní krůčky dělali u nás. Čtyřice let! Čtyřice let úspěšné tělovýchovné a sportovní práce na Suchdole. Čtyřice let práce pro zdraví dětí a mládeže!

HARMONOGRAM ODVOZU ODPADKŮ

(dokončení časového rozvrhu pro valník MNV)

1. Křižovatka Vysokeškolské a Olšové
6. a 7. 7., 2. a 3. 11. 1985	9. Konec ulice K Horoměřicům
4. a 5. 5., 7. a 8. 9. 1985
2. Mezi Kamýčkou a stadionem VŠZ
13. a 14. 7., 9. a 10. 11. 1985	10. Křižovatka ulic Gagarinovy a Budyňské
11. a 12. 5., 14. a 15. 9. 1985
3. Křižovatka ulic K Rostokům a K hájí
20. a 21. 7., 16. a 17. 11. 1985	11. Křižovatka ulic Staročeské a K drsnici
18. a 19. 5., 21. a 22. 9. 1985
4. V ulici V údolí u vyústění potoka
27. 7., 23. 11. 1985	12. Křižovatka ul. Ke kozím hřbetům a V údolí
25. 5., 28. 9. 1985
5. U Výhledského náměstí- konec ul. K transf.
3. a 4. 8., 7. a 8. 12. 1985	13. Křižovatka ulic Návazné a Kosové
1. a 2. 6., 5. a 6. 10. 1985
6. Křižovatka ulic Osvození a Suchdolské
10. a 11. 8., 14. a 15. 12. 1985	14. Křižovatka Internacionální a Gagarinovy
8. a 9. 6., 12. a 13. 10. 1985
7. Křižovatka ulic Nad dolíky a Zákolanské
17. a 18. 8., 21. a 22. 12. 1985	15. Křižovatka Novosuchdolské a Za rájem
15. a 16. 6., 19. a 20. 10. 1985
8. Křižovatka ulic Pod rybníčkem a V údolí
24. 8., 28. 12. 1985	16. Křižovatka ulic U kapličky a Bažantní
22. 6., 26. 10. 1985

Do tohoto čísla autorsky přispěli: ss. Benešová, Šusteková, Adámek, J. Havlíček, M. Havlíček, Kačírek, Kněžek, Pašek, Vlachynský, Železný
Přepis zajistily ss. Jindrová a Krejzová, grafická úprava s. D. Gabrielová

SUCHDOLSKÝ ZPRAVODAJ. Vydává rada Místního národního výboru v Praze 6 - Suchdole. Povoleno rozhodnutím odboru kultury NV hl. m. Prahy ze dne 20. 7. 1983. Řídí redakční rada při školské a kulturní komisi MNV.